

Č. j.: 2R 14/03 – Hr

V Brně dne 6. května 2003

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 14.3.2003 společností Zlínstav, a. s. Zlín, se sídlem tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, zast. předsedou představenstva Luděkem Macháčkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S154/02-153/421/03-Št ze dne 20.2.2003 o zamítnutí návrhu na obnovu správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod č. j. VZ/S154/02-153 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky - Okresního soudu ve Zlíně, se sídlem Soudní 3, 761 30 Zlín, zast. předsedou JUDr. Jiřím Dufkem, učiněných při zadání veřejné zakázky „Rekonstrukce objektu Okresního soudu ve Zlíně – Loukách č. 351“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., uveřejněním dne 25.7.2001 v Obchodním věstníku č. 30/2001 pod zn. 128378-30/01, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S154/02-153/421/03-Št ze dne 20.2.2003

**p o t v r z u j i**

a podaný rozklad

**z a m í t á m.**

## O d ů v o d n ě n í

Na základě návrhu společnosti Zlínstav a. s. Zlín, se sídlem tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, zast. předsedou představenstva Luděkem Macháčkem (dále jen „navrhovatel“) ze dne 21.3.2003 na přezkoumání rozhodnutí České republiky – Okresního soudu ve Zlíně, zast. předsedou soudu JUDr. Jiřím Dufkem, se sídlem Soudní 3, 761 30 Zlín (dále jen „zadavatel“) o námitkách navrhovatele proti jeho vyloučení z další účasti v soutěži, zahájil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) dne 21.3.2003 správní řízení, vedené pod č. j. VZ/S66/02-153. V rámci toho správního řízení pak vydal dne 24.5.2003 meritorní rozhodnutí, kterým v části I. výroku předmětný návrh navrhovatele zamítl s odůvodněním, že rozhodnutím o jeho vyloučení se zadavatel nedopustil porušení zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“). V části II. výroku svého rozhodnutí pak Úřad uložil zadavateli provést opětovné posouzení nabídek z hlediska prokázání splnění původních zveřejněných, tedy dodatečně neupravených, dalších kvalifikačních předpokladů, resp. podle bodu 2.4. písm. e) podmínek soutěže.

Rozhodnutí Úřadu následně navrhovatel dne 10.6.2003 napadl rozkladem. Dne 13.9.2002 rozhodl předseda Úřadu tak, že napadené rozhodnutí se v bodě I. výroku potvrzuje a podaný rozklad se zamítá, a v bodě II. výroku se napadeného rozhodnutí zrušuje a věc se vrací Úřadu k novému projednání a rozhodnutí. Toto rozhodnutí předsedy Úřadu nabylo právní moci dne 23.9.2003. Svůj výrok ohledně bodu II. napadeného rozhodnutí odůvodnil předseda Úřadu tím, že ve věci přezkoumání dalších úkonů zadavatele měl Úřad zahájit samostatné správní řízení z vlastního podnětu, které by mělo mimo jiné i odlišný okruh účastníků, než původní řízení zahájené na návrh navrhovatele.

V souladu s rozhodnutím předsedy Úřadu zahájil dne 20.9.2002 Úřad správní řízení z vlastního podnětu ve věci přezkoumání dalších úkonů zadavatele učiněných při zadání předmětné veřejné zakázky. Jako účastníky správního řízení označil Úřad zadavatele, společnost MiTTaG spol. s r. o. pozemní a průmyslové stavitelství, se sídlem Chaloupkova 578/3, 612 00 Brno, zast. jednatelkou JUDr. Helenou Mittagovou (dále jen „MiTTaG“), společnost UNISTAV a. s., se sídlem Příkop 6, 602 00 Brno, zast. předsedou představenstva Ing. Miroslavem Frišem a společnost Pozemní stavitelství Zlín a. s., se sídlem Kúty 3967, 762 92 Zlín, zast. místopředsedou představenstva Ing. Miroslavem Lukšíkem, CSc. Toto řízení pak následně rozhodnutím ze dne 18.11.2002 č. j. VZ/S154/02-153/5084/02-Št zastavil, neboť dospěl k závěru, že odpadl důvod řízení.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak Úřad uvádí, že jako další předpoklad pro plnění veřejné zakázky měl každý uchazeč doložit údaje o nejméně pěti zakázkách obdobného charakteru jím uskutečněných v posledních pěti letech v objemu minimálně 150 mil. Kč. V průběhu správního řízení se posléze vyskytly pochybnosti ohledně výkladu neurčitého pojmu „uskutečněné zakázky“, a proto Úřad konstatoval, že v souladu s ustanovením § 266 odst. 4 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů „projev vůle, který obsahuje výraz připouštějící různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jako první v jednání tohoto výrazu použila“. Protože jako první použil tento „výraz připouštějící různý výklad“ zadavatel, nebylo jej možno vykládat k tíži uchazeče MiTTaG, u kterého Úřad v původním správním řízení vyjádřil pochybnosti o bezvadném prokázání dalších předpokladů pro plnění veřejné zakázky, a proto Úřad svým rozhodnutím

správní řízení vedené v této věci zastavil, neboť nedošlo k porušení zákona, když zadavatel svým postupem žádného z uchazečů o veřejnou zakázku nezvýhodnil. Rozhodnutí Úřadu ze dne 18.11.2002 č. j. VZ/S154/02-153/5084/02-Št nabylo právní moc dne 7.12.2002.

Dne 24.1.2003 doručil navrhovatel Úřadu návrh na obnovu řízení v této pravomocně rozhodnuté věci. Jako důvod uvádí případ stanovený v § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb. (dále jen „správní řád“), tj. že mu byla nesprávným postupem Úřadu odňata možnost účastnit se řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí č. j. VZ/S154/02-153/5084/02-Št, což mohlo mít podstatný vliv na toto rozhodnutí a náprava nemohla být zjednána ani v odvolacím řízení. Poněvadž Úřad v řízení vedeném pod č. j. VZ/S66/02-153 jednal s navrhovatelem jako s účastníkem řízení, tento vyčkával dalšího projednání a rozhodnutí ve věci s ohledem na rozsah druhého výroku rozhodnutí předsedy Úřadu, a v této souvislosti podotýká, že podle jeho názoru řízení v této věci nebylo nikdy zastaveno, respektive navrhovatel jako účastník řízení o tom nebyl vyrozuměn. Navrhovatel dovozuje, že Úřad pochybil, když v nezastaveném řízení nepokračoval, případně v pokračujícím řízení jednal bez navrhovatele. Současně však Úřad podle názoru navrhovatele pochybil i tehdy, pokud na základě druhé části výroku rozhodnutí předsedy Úřadu mělo být zahájeno nové správní řízení, neboť takovému postupu bránila překážka věci zahájené. Navrhovatel dále napadenému rozhodnutí vytýká, že Úřad řádně nezjistil skutkový stav, přičemž dává do souvislosti šetření týkající se splnění dalších předpokladů stanovených zadavatelem v podmínkách soutěže pod bodem 2.4. písm. e) jednotlivými uchazeči, se splněním či nesplněním podmínky zadavatele uvedené v bodě 3.3. písm. g) podmínek soutěže navrhovatelem, které bylo řešeno v rozhodnutí č. j. VZ/S66/02-153/1791/02-Št a potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Podstatnou část návrhu tvoří dále úvahy navrhovatele vztahující se k výkladu pojmu „obdobná skutečněná zakázka“, obsahu podmínek soutěže a jejich aplikace ze strany zadavatele veřejné zakázky a ke zjištění Úřadu. V závěru svého návrhu na obnovu řízení navrhovatel požaduje, aby Úřad vydal rozhodnutí, že obnova správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 se povoluje.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 20.4.2003 rozhodnutí č. j. VZ/S154/02-153/421/03-Št, kterým návrh na obnovu řízení podle ustanovení § 63 odst. 1 správního řádu zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. 2R 30/02-Hr ze dne 13.9.2003 bylo ve II. stupni rozhodnuto o vyloučení navrhovatele z další účasti v předmětné veřejné zakázce, čímž byl případ pravomocně ukončen. Ve správní řízení, vedeném pod č. j. VZ/S154/02-153 se pak již nejednalo o právech nebo právem chráněných zájmech nebo povinnostech navrhovatele, a tudíž tyto ani nemohly být rozhodnutím Úřadu přímo dotčeny, neboť navrhovatel v době zahájení správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 již nebyl uchazečem o předmětnou veřejnou zakázku. Úřad v tomto správním řízení posoudil a přezkoumal postup zadavatele ve všech aspektech a neshledal jej v rozporu se zákonem. Tvrzení navrhovatele, že zahájení správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 bránila překážka věci zahájené, Úřad odmítá a konstatuje, že nové správní řízení nejednalo o totožné věci, tj. o posouzení souladu postupu zadavatele se zákonem při vyloučení navrhovatele, nýbrž o posouzení souladu nabídky jiného uchazeče s podmínkami soutěže a zadávací dokumentací.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 17.3.2003 rozklad. Uvádí v něm, že Úřad před vydáním napadeného rozhodnutí nedostatečně zjistil skutkový stav, když vadně posoudil skutečnosti týkající se jeho nesprávného postupu v rámci správního řízení č. j. VZ/S154/02-153, kterým byla navrhovateli odňata možnost účastnit se tohoto řízení, což

mohlo mít podstatný vliv na toto rozhodnutí. Úřad dále podle názoru navrhovatele pochybil i tím, že se při rozhodování o návrhu na obnovu řízení podrobně nezabýval veškerými argumenty navrhovatele, které měly přímou souvislost s rozhodnutím zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v předmětné obchodní veřejné soutěži. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že Úřad již při vydání svého rozhodnutí č. j. S 235/01-153/25/02-Št ze dne 3.1.2002 rozhodl nad rámec svého zákonného oprávnění, když uložil zadavateli provést nové posouzení a hodnocení nabídek, přičemž ale dle ustanovení § 59 písm. a) zákona mohl v případě, že shledal porušení zákona, pouze rozhodnutí zadavatele zrušit a uložit mu provést nový výběr, popřípadě zrušit zadání veřejné zakázky. Tuto námitku navrhovatel podle svého vyjádření uplatnil i v předchozích svých podáních ve věci, Úřad se však touto skutečností nezabýval, respektive navrhovateli není známo, že by se jí zabýval. Ze všech výše uvedených důvodů tedy navrhovatel podává předmětný rozklad, neboť má za to, že Úřad se těmito skutečностями dosud nezabýval dostatečně.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S154/02-153/421/03-Št ze dne 20.2.2003 návrh navrhovatele na obnovu správního řízení zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem a správním řádem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí Úřadu se plně ztotožňuji.

K argumentaci navrhovatele uvádím následující:

V rozkladu navrhovatel namítá, že důvodem pro povolení obnovy správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 jsou především skutečnosti, které navrhovatel namítal a kterými se Úřad zabýval již v rámci správního řízení č. j. S 253/01-153. K tomu uvádím, že správní řízení č. j. S 253/01-153 bylo pravomocně skončeno vydáním prvostupňového rozhodnutí Úřadu č. j. VZ/S235/01-153/25/02-Št ze dne 3.1.2002, proti kterému žádný z účastníků tohoto správního řízení (mezi nimi i navrhovatel) nepodal rozklad, a proto nabylo právní moci dne 23.1.2002. V souladu s ustanovením § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu je obnova řízení možná za kumulativního splnění několika podmínek, mezi jinými i té, že náprava nemohla být zjednána v rámci odvolacího řízení. Jak bylo zmíněno výše, navrhovatel a ani žádný další účastník správního řízení č. j. S 253/01-153 možnost podání opravného prostředku (rozkladu k předsedovi Úřadu) nevyužil. Skutečnosti v tomto správním řízení pravomocně rozhodnuté se tedy nemohou stát předmětem řízení o povolení obnovy správního řízení. O to spíše pak nemohou být tyto skutečnosti důvodem pro obnovu jiného správního řízení, než toho, ke kterému se váží bezprostředně. Protože tedy není dán právní důvod, aby na základě těchto skutečností Úřad rozhodl o povolení obnovy správního řízení č. j. VZ/S154/02-153, považuji argumentaci zadavatele v tomto bodě za bezpředmětnou.

Současně je potřeba zdůraznit, že na základě správního řízení č. j. VZ/S66/02-153 a na něj navazujícího řízení o rozkladu č. j. 2R 30/02–Hr, kterým bylo pravomocně potvrzeno rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti na veřejné zakázce tento dne 23.9.2002, tj. dnem nabytí právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 2R 30/02 –Hr ze dne 13.9.2002, přestal být uchazečem o předmětnou veřejnou zakázku. V době zahájení správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 navrhovatel proto již nebyl uchazečem o předmětnou veřejnou zakázku a nemohl tak být účastníkem tohoto správního řízení o přezkoumání dalších úkonů

zadavatele, učiněných při zadání předmětné veřejné zakázky. Účastníky správního řízení jsou totiž podle ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu pouze osoby, o jejichž právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech má být v řízení jednáno nebo jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v době zahájení správního řízení č. j. VZ/S154/02-153 již neměl žádný přímý právní vztah k projednávané věci, ve správním řízení tedy nebylo jednáno o jeho právech či právem chráněných zájmech a povinnostech, tato ani nemohla být správním řízením přímo dotčena, a proto neexistoval právní titul k tomu, aby navrhovatel byl označen jako účastník tohoto správního řízení. Úřad tedy ve správním řízení č. j. VZ/S154/02-153 nepochybil, a proto není dán důvod pro povolení obnovy tohoto správního řízení.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

### **P o u č e n í**

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář  
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

#### Obdrží:

1. Zlínstav a. s. Zlín, se sídlem tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, zast. Luděkem Macháčkem
2. spis